



MINISTERUL FINANTELOR

Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile

Nr. 744933/ *P*. 10.2024



**Domnului Dan MANOLESCU, Președinte
CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI**

Adresa: București, str. Alexandru Constantinescu nr. 61,
sector 1, cp.011427

Stimate domn,

Referitor la adresa dumneavoastră nr. 4231/02.10.2024, transmisă prin poșta electronică Ministerului Finanțelor și înregistrată sub numărul indicat mai sus, vă comunicăm următoarele:

1. Prezentarea situației de fapt

Se solicită clarificări privind datorarea impozitului pe clădiri în cazul containerelor modulare destinate punctelor de returnare a ambalajelor reciclabile prin sistemul SGR (sistem de garanție-returnare).

2. Cadrul legal

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal;

Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, denumită în continuare Norme metodologice.

3. Tratamentul fiscal

În raport de cadrul legal reglementat de Codul fiscal, precizăm că, în conformitate cu dispozițiile art. 455, orice persoană care are în **proprietate o clădire** situată în România datorează impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în lege se prevede diferit, impozit care constituie venit al bugetului local al comunei, al orașului sau al municipiului (în cazul municipiului București, la bugetul local al sectorului) în care este amplasată clădirea.

Totodată, așa cum prevede art. 461 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

Referitor la prevederile acestor articole, pct. 12-14 din Normele metodologice conțin clarificări în ceea ce privește datorarea impozitului pe clădiri în sensul celor de mai sus, respectiv că se datorează:

- de către:
 - **titularul dreptului de proprietate** asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;
 - locatar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent clădirea face obiectul unui contract de leasing financiar;
 - fiduciar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent clădirea face obiectul unui contract de fiducie.

- începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal și se determină pentru un an fiscal conform situației existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

În ceea ce privește termenul "clădire" utilizat în cuprinsul art. 455 din Codul fiscal, astfel cum s-a statuat la art. 453 lit. b), acesta semnifică orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acestora sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite, inclusiv construcțiile reprezentând turnurile de susținere a turbinelor eoliene și fundațiile acestora.

Pct. 2 de la Titlul IX - Impozite și taxe locale din Normele metodologice, aduce clarificări suplimentare în ceea ce privește definiția dată clădirii, și anume, că aceasta trebuie să fie fixată în pământ cu caracter permanent, respectiv trebuie să existe intenția de a fi păstrat pe același amplasament cel puțin pe durata unui an calendaristic. Ca și exemplu, se regăsesc enumerate un **container** folosit ca punct de vânzare, o tonetă de ziare, o toaletă publică instalată într-un parc, care sunt menținute în același loc mai mult de un an calendaristic.

Astfel, în baza celor de mai sus, rezultă că pentru clădirile de tipul "*containere modulare cu echipamentul RVM încorporat*", impozitul pe clădiri este datorat de **persoana care deține în proprietate** un asemenea tip de clădire la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, cu condiția să existe intenția de păstrare pe același amplasament cel puțin pe durata unui an calendaristic, acesteia revenindu-i, în același timp, și obligația depunerii unei declarații fiscale la organul fiscal competent.

Învedereăm, în context, că potrivit prevederilor art. 490 din Codul fiscal, autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Totodată, evidențiem că aspectele privind autorizarea executării lucrărilor de construcții nu fac obiectul Codului fiscal.

În considerarea celor de mai sus, implicit examinarea stării de fapt este în responsabilitatea organului fiscal local competent, acesta fiind astfel și cel care trebuie să aibă în vedere că norma fiscală are caracter general, iar aplicarea sa în concret la diferite situații poate să implice inclusiv coroborarea cu alte dispoziții normative, texte de lege în materia ce prezintă interes într-o anumită speță.

Cu stimă,

Iulian ARDELEANU
Director general